

מורן מואזר זעזק אנל

לעילוי נשמת
 שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת משפטים

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

ניתן לתרום לפעילות הארגון בב. אשראי ובעמדות "גדרים פלוס".

כז שבט תשע"ט | גיליון מס' 259

אמרותיו

פנינים על הפרשה
 ממרן רבינו הגדול זיע"א

"אם כסף תלוה את עמי את

העני עימך" (כב, כד).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה

(מאור ישראל דרושים עמוד ר ד"ה אמרו):

אמרו חכמים: "תן לו משלו, שאתה ושלך שלו", כי הנה מה שהשפיע הקב"ה עושר לעשירים, אין זה אלא בתורת פיקדון בידיהם, והם רק כעין אפוטרופוס על הכסף, כדי שיוכלו לעזור לנצרכים ולעניים. שכן הלכה רווחת בשלחן ערוך (חושן משפט סימן רמו סעיף ד): הכותב בצוואתו כל נכסיו מתנה לאחד מבניו, לא עשאו אלא אפוטרופוס, והרי הוא יורש בכל הנכסים כאחד מאחיו בלבד, ואף על פי שכתוב בצוואה מפורש שילך ויחזיק ויזכה, מכל מקום אומדן הדעת הוא שלא נתכוין בצוואתו אלא שיהיו אחיו נשמעים לו ומכבדים אותו.

כמו כן כשהקב"ה משפיע עושר ונכסים רבים לאחד מישראל ועושהו עשיר, הרי שאיש זה אינו נחשב כבעליו של העושר, כי אם רק אפוטרופוס לחלקו לאחיו העניים לתומכם ולסעדם.

אמנם ראוי הוא אותו האיש לכבוד, שכן מצאנו (עירובין פו.) שרבי יהודה הנשיא וכן רבי עקיבא היו מכבדים את העשירים, וברור שהכוונה שהיו מכבדים עשירים יראי שמים וגומלי חסדים.

וזהו מה שנאמר: "אם כסף תלוה את עמי את העני עימך", כלומר שהכסף שאתה מלווה או נותן לעני - אינו שלך, אלא "את העני עימך", דהיינו שחלקו נמצא אצלך, עימך, ואין אתה אלא אפוטרופוס בלבד.

(משוש תבל-שמות, עמוד רמו)

שאלות שנשאל מרן הראשון לציון
 רבינו יצחק יוסף שליט"א
 והתשובות שהשיב

משלחן הראשון לציון

מוכתב לבחור שרצה לעזוב את ישיבתו בעקבות שיטת הלימוד, ובעניין דרך הלימוד

[תמצות מותוך קובץ בית יוסף-גליון לז שבט תשע"ז, סימן שלה]

בס"ד, כז טבת תשע"ז ותדע שיש משברים בחיים, ואסור בכל משבר להחליט החלטות מתוך המשבר, היא אלא כל משברך וגליך עלי עברו, חכי עד יעבור זעם, שכל אלו עצת היצר.

לכבוד הבחור החשוב והיקר, שוקד באהלה של תורה... שלום רב,

ועליך לזכור כי התרופה הכי גדולה היא התפילה, להתפלל מקירות הלב לפני השי"ת לזכות להיות מעבדיו האמיתיים והנאמנים, ולעבור את המשברים והניסיונות בהצלחה. ועם זאת יש לדעת כי אין מנוס לברוח מאת הניסיונות, אלא ע"י ההתמדה בעסק התורה והיראה, וכמ"ש רבי שלמה אבן גבירול (סדר כתר מלכות ליוה"כ פ'): "ואם לא אוחיל לרחמך, מי יחוס עלי חוץ ממך. לכן אם תקטלני לך אייחל, ואם תבקש לעוני, אברח ממך אליך, ואתכסה מחמתך בצילך". ע"כ, זוהי ההגדרה: אברח ממך - אך ורק אליך, ואכסה מחמתך - אך ורק בצילך.

ראיתי את מכתבך אודות ההספק בישיבה הקטנה בצפון הארץ, שלומדים דף גמרא לשבוע, ורצונך לעזוב את הישיבה, וללמוד כאות נפשך.

הנה אין זו דרך נכונה והיא עצת היצר לצאת מהישיבה, או להחליף ישיבה, שגם אם הינך צודק שמאריכים לפרש את הסוגיות באורך רב עד שיוצאים מבולבלים, מ"מ בחור בישיבה קטנה חייב לשמור על המסגרת ולציית לרבנים, כי בישיבה לא רק לומדים, אלא מקבלים הרבה יראת שמים, ואהבת תורה, ודיבור חברים והבחור נבנה באישיותו, ובפרט אם הישיבה היא מהטובות בצפון הארץ כפי שכתבת, והדבר יועיל לך להתקבל לישיבות גבוהות ישיבות טובות. אין לעזוב מסגרת זו ולקבל ולהבנות לקראת הישיבה הגדולה.

על כן ראה להשקית את הנסיונות דוקא ע"י לימוד התורה הקדושה. ואם קשה עליך הלימוד בעיון, אזי תראה לבחור לעצמך מסכת קטנה וקלה ותקבל על עצמך ללמוד ממה בכל יום מעט, עד שתזכה לסיימה, ואח"כ תחזור עליה ותשגנה. כי לא העיקר הכמות אלא האיכות, וטוב לדעת מסכת אחת על בוריה, מאשר ללמוד כמה וכמה מסכתות ולא לזכור. ואדרבה, דוקא ע"י החזרות יהיה לך חשק ללמוד עוד מסכתות בדרך זו.

ובענין הלימוד אם אינו מסודר ואתה מרגיש חוסר סיפוק במה שלומדים רק דף בשבוע, קח לך חברותא טובה שרוצה כמות הספק, ואחר סדר הלימוד בבוקר, תלמדו את המסכת הנלמדת בישיבה ותשתדלו לסיים אותה, עם תוס' כמובן, ובסדר א' טוב שתלמד עם חברותא טובה, שאינו מפטפט, ותלמד גפ"ת עם עיקרי המפרשים על הסוגיות המאירי רשב"א ריטב"א וכיוצא, וגם לעיין בעיקרי האחרונים רעק"א פני" מהרש"א מהר"ם, מהר"ץ חיות והרש"ש, ואלו המפרשים שיש ללמוד מדרך עיונם. ואמנם אין צריך ללמוד את הכל, אלא לעיין בעיקרי הדברים פה ושם, ומזה ומזה אל תנח ידיך, וכך תגדל ותצליח להתעלות בתורה וביראת שמים טהורה, עלה והצלח. ויש להקשיב לשיעורים, כי יש רמ"ם שמעבירים שמועות באופן יסודי, וסברות ישירות, ויש לנצלם. אך לא להתמקד אך ורק בשיעורים, אלא העיקר הלימוד העצמי בחברותא. ולא ללמוד לבד, כי בחברותא מבינים טוב, ואם החברותא מפטפט, ואינו מוכן לקבל עליו שלא להפסיק בלימודו כ"כ, תחליף אותו.

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

חדש בערוץ מרן!

שידור חוזר משיעורו של הרב ליאור גלזר שליט"א

בשלוחה 85

079-916-5000

הלימוד היומי בתורת מרן לוח הלימוד לשבוע הקרוב

הלימוד הוא בספר חזון עובדיה טו בשבט • להצטרפות: 079-916-5000

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
ברכת האילנות					ברכת האילנות. ברכת הזיקים ברקים ורעמים	
ב-ה	ו-ט	י-יג	יד-יז	יח-כא	א-ג	ב-ה

לקבלת הלימוד מידי יום למייל: 9929972@gmail.com

מהלכות מוקצה

(מתוך חזו"ע שבת ג)

א. הגפרורים יש עליהם תורת כלי, ובשבת מותר לטלטלם לצורך מקומם, וביום טוב אף לצורך גופם להדליק בהם על ידי אש מצויה (שהודלקה מערב יום טוב).

ב. בימי הקיץ שלפעמים יש שרב כבד, וחום לוחט, מותר לומר לגוי בשבת להפעיל את המאוורר, ואם יש צורך מותר לישראל להזיזו אף כשהוא פועל, ולהטותו לכיוון אחר.

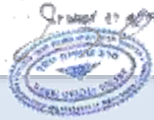
ג. מותר למדוד חום לחולה בשבת על ידי מד-חום. וכן מותר לנענע המד-חום אחר השימוש ולהעמידו על מכונו לשימוש חוזר (באותה שבת), ואין בדבר משום תיקון כלי, ולא משום מוקצה. [ובשעת הדחק מותר להשתמש בשבת במד-חום שנותנים אותו על מצח החולה ונראות בו אותיות, ואין בזה לא משום כותב ולא משום מוחק. שו"ת יחיה דעת חלק ד סי' כט].

ד. חלב שנחלב בשבת שאסור בשתיה בשבת, אסור לטלטלו אלא על ידי גוי. (ש"ע הגר"ז סעיף ט).

ה. גרוגרות וצימוקים שמוניחים אותם לייבשם, אסורים בטלטול בשבת, לפי שהם מסריחים קודם שיתייבשו, וכיון שהוא יודע שהם עתידים להסריח, מסיח דעתו מהם. והואיל ודחאם בידיים ולא נשארו ראויים לאכילה, נעשו מוקצה. אבל אם יבשו קודם בין השמשות בערב שבת, אף על פי שלא ידעו הבעלים שלהם עד יום השבת, רשאים לטלטלם ולאוכלם בשבת.

ז. בגדים רטובים אחר כביסתם, ששטח אותם בערב שבת על חבל לייבשם, ובבין השמשות עדיין היה בהם רטיבות טופח על מנת להטפוח, וביום השבת נתייבשו, מותר לטלטלם ולהשתמש בהם בשבת, ואין בהם שום איסור משום מוקצה.

ח. כלי שמוקצה מחמת חסרון כיס, שמקפיד שלא להשתמש בו תשמיש אחר, כגון סכין של שחיטה וסכין של מילה, וסכין של סופרים שמתקנים בה קולמוסים, וכיוצא בזה, אסור לטלטלו בשבת, אפילו לצורך גופו או מקומו.

מתוך גליונות "קובץ בית יוסף"

אם מותר להיות "ספרן" בספריה חילונית

[מתוך קובץ בית יוסף, גליון לד-שבט תשע"ז].

טו"ב טבת תשל"ד

לר' אברהם שרביט.

בדבר שאלתו אם מותר לו לקבל תפקיד "ספרן" בספריה כללית שיש בה הרבה ספרים חילוניים, ושיהיה נאלץ לתת לכל דורש מהספרים האלה, וגם בעתיד לרכוש ספרים כאלה לספריה, בתוקף תפקידו כספרן.

לזאת אשיבו, הרי נודע מ"ש רז"ל (סנהד' צ.) כל הקורא בספרים חיצוניים אין לו חלק לעוה"ב. וכ"ש ספרים חיצוניים של הדורות הללו אשר כל לבלר חילוני פוער פיו לבלי חוק על ה' ועל משיחו, ונגד רבותינו הקדושים אשר רוח ה' דיבר בם ומלתו על לשונם וכאורם נראה אור, ובעקבותא דמשיחא חופצא ישגא ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד. וכדרשתם ז"ל בחגיגה יד. והרי כב' ירא ה' מרבים, כ"ב, ואיך יוכל להושיט בידיו לקורא אשר איננו יודע כי מות בסיר, ספרים כאלה, והרי הוא עובר על לפני עור לת"מ. וגם אם הקורא יודע רבונו ומורד בו יש בו משום לפ"ע, שתאוותו מעוורת עיניו, כמ"ש רמב"ם בפ' המשניות (שביעית פ"ה מ"ו).

לכן עצתי אמונה שלא יקבל תפקיד כזה זולת ספרן בספריה תורנית.

והשי"ת יתן לו פרנסתו בהיתר ולא באיסור.

ע. יוסף

צדיק,

יש לך דקה?

ערוץ מרן, תורה בכל רגע!

079-916-5000

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו של מרן רבינו זצוקללה"ה

זהירותו בכבוד הזולת

אצילותו ונועם מידותיו של מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה לא ידעה גבולות, למרות שמרן זיע"א ידע להיות חד ותקיף במקום הצורך, עם זאת היה נעלה ונשגב בהקפדתו וזהירותו הגדולה בכבוד כל אדם! זהירות מופלגת הייתה לו למרן זיע"א בהנהגות של בין אדם לחבירו.

דוגמה אחת מיני אלף המאפיינת את אישיותו המרוממת והאצילה של מרן, ניתן לראות בעובדה הבאה אותה סיפרו תלמידיו מאותה תקופה בה התיישב במצריים.

מרן היה ספון בחדרו ובני הישיבה היו נכנסים אליו בכל עת לשאול ממנו על אודות לימודם, מכיון שהיה מרן עסוק ושקוע בתלמודו בכל רגע מחייו, נהג להניח את ארוחתו בתוך המגירה הקבועה בשולחנו, ותוך כדי לימוד היה אוכל, אבל כשהיה נכנס אחד הבחורים לשאול את מרן בלימוד, היה ממהר מרן לסגור את המגירה, שלא לתת הרגשה לתלמידיו שהם מפריעים לו ומטרידים אותו בשעת אכילתו...

(שלהבת יוסף חי).

גליונות קובץ בית יוסף במחיר חיסול!

כתבי יד ממרן, תשובות ממרן הראשון לציון

רבינו יצחק יוסף שליט"א, ועוד

1 ב-7 ש"ח

2 ב10 ₪ בלבד!

ניתן לרכוש 24 שעות ביממה בכניסה למשרדי הארגון ברחוב בלוי 14 ירושלים

(2 דקות הליכה מציונו של מרן).

את הכסף להניח בקופה שעל השולחן.

"מורשת מרן" פורטל התוכן על מרן הרב עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הרב יצחק יוסף שליט"א:

www.moreshet-maran.com